

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן ז"ל וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

"תהיה בשמחה ותצליח!"

הרב ברוך ווילהלם

ולכן ימשיכו לדבר אתו וכן ללמוד אתו באותה שפה שדיבר ולמד עד עתה".

המורה כמובן קיבלה את זה והמשיכה ללמד בידיש, ובסופו של דבר היא הודתה לאמי שבזכותה היא הרוויחה עוד שפה. כך, המשכתי ללמוד בחדר יידיש במסגרת רגילה, ובמקביל עבדתי קשה עם המורה הפרטית פעם בשבוע. בסוף למדתי כמובן לדבר גם עברית, ואפילו אנגלית אני מדבר לא רע.

לקראת תשרי של שנת תש"מ (1979), בגיל חמש עשרה וחצי, זכיתי לנסוע לראשונה לרבי, עם הוריי. הייתי בהתרגשות גדולה לקראת הנסיעה. מזה כמה שנים שהייתי כותב לרבי, והרבי בירך עודד והדריך אותי, אבל המחשבה לראות את הרבי כמו עיניי ריגשה אותי מאוד, וגם קיוויתי לבקש ממנו ברכה שאוכל להתחיל לשמוע ככל האדם.

בשבת הראשונה ב-770, אבי מיהר לתפוס מקום מראש בספסלים הארוכים, בשורה השנייה למטה בסמוך לרבי, לקראת ההתוועדות המתחילה בשעה אחת וחצי. בשעה אחת הגעתי אני והתיישבתי ליד אבי, אך זמן קצר אחר כך הגיע אדם שהיה לו שם מקום קבוע ואמר לאבי, "מילא אתה, אורח חשוב מירושלים, אני מבין שמגיע לך מקום ישיבה כאן, אבל למה שהבן שלך ישב פה? שיעלה ל'פירמידות' - בקצה המערבי של בית המדרש הגדול, לשמאלו של הרבי, היו ספסלי צופים - מעין מדרגות עץ רחבות שעליהם עמדו בשעת ההתוועדות.

אבי ניסה להסביר לו שאני פעם ראשונה אצל הרבי, ושאיני כבד שמיעה, ושמהפירמידות המרוחקות לא אצליח לשמוע, אבל הוא התיישב ליד אבי. מאחר שבינתיים הספסלים כבר התמלאו, הרי מהדוחק שנוצר אני נמעכתי עד שהרגשתי שכבר אינני מסוגל יותר. אמרתי לאבי שאני עולה לתפוס מקום בפירמידות.

בשעה אחת וחצי הרבי נכנס להתוועדות, אמר שיחה ראשונה, ואחריה התחילו לנגן כרגיל את הניגון שחובר על פסוק מפרק התהלים של הרבי, לפי מספר שנותיו. תוך כדי הניגון אנשים הרימו כוסיות לחיים לכיוונו של הרבי, והרבי עבר וסקר את הקהל, כשהוא עונה להם 'לחיים ולברכה'. בשלב מסוים הרבי הבחין באבי, וסימן לו בשאלה, "איפה הבן שלך?" אבי ענה לרבי, תוך כדי שהוא מסמין לכיוון הפירמידות, שאני למעלה, ובתגובה הרבי סימן בידו לביטול, וניכר היה שאינו שבע רצון מכך. בהתוועדות הבאה כבר ישבתי ליד אבי, ונהניתי מכך שיכולתי לשמוע את הרבי, לפחות באופן חלקי.

לקראת היחידות עם הרבי, הלכתי כנהוג לטבול במקווה, ואחר כך לבשתי גרטל ואמרת תהלים כהכנה לפני הכניסה לרבי. הסדר הרגיל היה שההורים והילדים היו נכנסים ביחד, אבל הוריי ביקשו מראש מהמזכירים רשות מיוחדת שאוכל להיכנס אל הרבי בנפרד, אחריהם, בגלל מצבי המיוחד. כך יצא שהוריי נכנסו ראשונים לחדרו של הרבי, ואני נשארת להמתין בחוץ.

כשאמי נכנסה היא החלה לבכות, והרבי שאל אותה, "מדוע את

«

ולדתי בירושלים, ועד גיל שלוש הייתי ילד רגיל ובריא לחלוטין, אבל בגיל שלוש רצתי וירדתי במהירות במדרגות, ותוך כדי ריצה נפלתי ונחבלתי. אחרי אותה נפילה הוריי שמו לב שנפגעה לי השמיעה. הם מיהרו לקחת אותי לטובי הרופאים שערכו כל מיני בדיקות, ואישור שאכן נגרמה לי פגיעה קשה בשמיעה, ושמתעה איאלץ להרכיב מכשירי שמיעה.

בגלל גילי הרך, הפגיעה בשמיעה גרמה גם לפגיעה בהתפתחות הדיבור. התקשיתי לשמוע את האותיות, וממילא לא הצלחתי להגות נכון את המילים. נאלצתי ללכת פעם בשבוע למורה מיוחדת שתעבוד איתי על הגייה נכונה. אלא, שאותה מורה דיברה רק עברית, ואילו שפת האם שלי הייתה יידיש - זו השפה שדיברו בבית, וזו השפה שבה לימדו ב'חיידר' שבו למדתי. הסדר היה שאמי הייתה מלמדת את המורה איך אומרים את המילים בידיש, ולפי זה היא הייתה מלמדת אותי. אבל סדר זה הקשה עליה, והיא הציעה להוריי שיהיה יותר קל גם עבורי אם אתחיל ללמוד בעברית, ושגם בבית יעברו לדבר אתי בעברית.

אבי לא אהב את הרעיון של השינוי לשפה שלא הכרתי, ושיצריך גם את כל המשפחה לעבור לדבר בעברית, והוא החליט לכתוב על כך לרבי. בדיוק ביום הולדתי החמש הוא כתב לרבי מכתב ובו פירט את הרקע לבקשת המורה, ואת הקשיים שכרוכים בצעד זה לדעתו, ושאל מה כדאי לעשות במצב זה. תשובת הרבי הייתה, "אזכיר על הציון לכל הנ"ל. לכותבו אודות בנו ברוך שי', בגיל שלו ובמצבו עתה, אין כדאי להכביד עליו על ידי שינוי לשון ושפה,

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש.
סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

אני מודה לרבי על כל הברכות והעידוד שהעניק לי. ב"ה, זכיתי להתחתן ולהקים בית נאמן בישראל. יש לי משפחה לתפארת, ילדים בריאים ושלמים שחלקם כבר זכינו לחתן ומשמשים בשליחות הרבי בבתי חב"ד ובשדה החינוך. עד היום, כל פעם שאני נוסע לרבי ונכנס לחדר של הרבי, אני עוצם את עיניי, רואה את הרבי מולי ומשחזר לעצמי את היחידות ההיא. המילים הללו של הרבי אלי ביחידות עד היום מהדהדות באוזניי, אני שומע את הרבי אומר לי, "צריך להיות בשמחה!", ואני שב ומודה לרבי על הכל. והוה גם המסר שאני אומר לאחרים, שגם היום הרבי נמצא איתנו, ונותן את הכוחות להמשיך ולהצליח להתגבר על כל האתגרים על ידי השמחה.

הרב ברוך ווילהלם הוא סופר סת"ם מומחה, ופעיל חברתי בקהילת חב"ד במקום מגוריו. הוא רואיין בביתו בנחלת הר חב"ד שבקרית מלאכי, בחודש תמוז תשע"ו (2016).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי

ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה
הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תרצ"א (1930) — הרבי מתוועד לראשונה לרגל שמחת בית השואבה עם אנ"ש והתמימים שבאו לחגוג את חג הסוכות במחיצת אדמו"ר הריי"צ בריגה, לטביה. למרות הקור העז ששרר אז, הוא ישב שעות ארוכות בסוכה וביאר מאמר שהשמיע אדמו"ר הריי"צ והרחיב בנושאים הקשורים לחג. מאחר שהרבי באותה עת בדרך כלל היה נחבא אל הכלים, עבור רבים הייתה ההתוועדות השנתית שלו בימי חול המועד סוכות הזדמנות נדירה להישפך לעומק ולהיקף המדהימים של למדנותו התורנית.¹ י"ז-כ"א בתשרי

< תשמ"ו (1985) — בהתוועדות לרגל יום ההילולא של אדמו"ר מהר"ש דיבר הרבי על החידוש המיוחד שלו באמירת 'המשכים' - מאמרי חסידות שהם לא רק עניין בודד בפני עצמו, אלא סדרת מאמרים הבאים בהמשך זה לזה, שבה כל מאמר ממשיך את ביאור הרעיון שבו עסק המאמר שלפניו. הרבי הפיק מכך הוראה עבור כל אחד מאתנו, שבכל יום צריכה עבודת האדם בלימוד התורה וקיום המצוות להיות באופן של הוספה והתחדשות על הישגיו הקודמים ובהמשך אליהם, ואם הצליח לחדש בעבודתו ביום הקודם, אין להסתפק בכך היום, אלא עליו להוסיף ולחדש באופן נעלה יותר, בהמשך לחידוש של אתמול.² י"ג בתשרי

1 ימי מלך. חלק א, עמ' 337
2 תורת מנחם תשמ"ו, חלק א, עמ' 162 ואילך

בוכה? זו הרי שנה שמחה, צריכים להיות בשמחה ובטוב לבב". אמי ענתה, "בדיוק לשם כך הגעתי, כדי שלא אצטרך לבכות סתם", והיא סיפרה לרבי שהורדתי את מכשירי השמיעה ושאני מסרב להמשיך להרכיב אותם. וביקשה שהרבי יברך שאתחיל לשמוע. הרבי אמר לאמי, "זה שהוא הוריד את המכשירים בגלל שהוא מתבייש ללכת איתם - את זה אני מבין. אבל הוא צריך לשוב ולהרכיב את המכשירים, ולהיות בשמחה, והוא יצליח". הרבי גם אמר אז לאמי שזה לא יפגע לי בשידוכים.

אמי אמרה לרבי שאני לא רוצה לחזור לארץ הקודש, אלא להישאר באמריקה, עד שלא אתחיל לשמוע רגיל בכוחות עצמי, ללא המכשירים. הרבי שלל את הרעיון הזה ואמר, "כאן בארצות הברית אין לו מה לעשות, זו לא השפה שלו, אין לו חברים כאן. הוא צריך לחזור לארץ הקודש, והוא יצליח".

בהמשך התעניין הרבי האם הוריי לקחו אותי לראות רופאים בארה"ב. אמי, שלא באה ממשפחה חב"דית, אלא מחסידות ברסלב, בתו של החסיד הירושלמי הנודע הרב בנימין זאב חשין, אמרה לרבי שעל פי בקשת אביה אכן ביקרנו אצל רופאים מקומיים, אבל גם הם אמרו, כמו הרופאים בארץ, שאין מה לעשות כרגע. בתגובה אמר הרבי, "הרופאים כאן באמריקה מתבלבלים. צריך שיהיה לכם קשר עם הפרופסורים הגדולים בארץ ישראל, ותוכלו לברר אצלם ולומר להם בשמי שבקורב יהיה התקן אלקטרוני מיוחד המושלל באמצעות ניתוח ומחובר לעצב השמיעה הפנימי".

מדובר בהתקן שהיה אז בשלבי יישום ראשוניים, המעביר לעצב צלילים חיצוניים שהומרו לאותות חשמליים, והוא מאפשר לכבדי שמיעה לשמוע.

אחרי שחזרנו לארץ אבי בדק מול הרופאים בנוגע לאפשרות זו, והם אמרו שאכן עושים דברים כאלה, אבל שבינתיים מבצעים את הניתוח הזה רק אצל מי שאינם שומעים כלל, ואילו במקרה שלי, מאחר שאבדן השמיעה לא היה מוחלט, הם מעדיפים שלא לבצע את הניתוח בגלל הסיכון הכרוך בו לפגיעה אפשרית גם בשאריות השמיעה שעוד נותרו.

אחרי שהוריי יצאו, אני נכנסתי לחדרו של הרבי, כאשר הדלת נשארה מעט פתוחה, כך שגם הם שמעו את כל מה שאמרתי לרבי ואת מה שהרבי ענה. הרבי ישב במקומו מאחורי השולחן, והרכיב משקפי קריאה. מסרתי לו את הפתק שהכנתי מראש ובו הבקשות שלי, והרבי עיין בפתק. תוך כדי קריאת הפתק אמר הרבי, "עליך להיות בשמחה ובטוב לבב", ואז הרבי הרים את עיניו, הביט בי ושאל, "אתה שומע אותי?" עניתי בחיוב. והרבי המשיך: "עליך להמשיך ללכת עם המכשירים, ועליך להיות בשמחה ובטוב לבב. סע חזרה לארץ ישראל, ולמד את מסכת קידושין הנלמדת השנה בישיבה. דבר עם המגיד שיעור שלך שם ב'תורת אמת' שיסייע לך למצוא חברותא, ודבר עם חבריך בלימוד - כך יהיה לך קשר עם הקב"ה".

שבתי ואמרתי לרבי, "אבל אני מבקש ברכה שאשמע טוב", והרבי חזר ואמר, "תהיה בשמחה, ותצליח בכל העניינים". בסיום היחידות, לפני שיצאתי אמרתי לרבי, "אני מאחל לרבי שכל הברכות שהרבי יתקיימו", והרבי ענה "אמן!". שהייתי בחדרו של הרבי דקות בודדות בלבד, אבל בדקות הללו הרגשתי שהוא החדייר בי את המסר ונטע בי את השאיפה שעלי להיות בשמחה ובטוב לבב, ושעל ידי כך אצליח.

ד"ר דניאל בן-ציון / המרכז לעזרי שליוחות ט"ל 03-373-1777

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך.
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

חדש! ארבעים ואחד אנשים מנשפים ברגעים מעוררי השראה על הרבי מליובאוויטש, מתוך מיזם התיעוד ההיסטורי 'המבגש שלי עם הרבי'.
להזמנות: JEM.CO.IL ובחנייות הספרים המובחרות

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

לע"ב אימנו ברכה רחל בת ר' משה ע"ה
ע"ב בנה שמואל אליהו הכהן שי' אייזנברג

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org